D. FRANCISCI SALGADO DE SOMOZA,

IN REGALI CANCELLARIA VALLISOLETANA SENATORIS,

LABYRINTHVS CREDITORVM CONCVRRENTIVM

AD LITEM PER DEBITOREM communem inter illos cauſatam,

TOMVS SECVNDVS.

Editio nouiſſima Antuerpienſi, Veneta, & Francofurtenſi multo auctior & emendatior.

LVGDVNI,
Sumptibus LAVRENTII ANISSON.

M. DC. LXV.

CVM PRIVILEGIO REGIS.

LABYRINTHVS CREDITORVM CONCVRRENTIVM AD LITEM, PER DEBITOREM COMMVNEM inter illos cauſatam.

PARS TERTIA.

CAPVT I.

Graduationis ſententia ſemel in rem iudicatam tranſlata, an debitor, vel creditor aliquid nouiter opponere valeat, quod vel creditorem infringat, vel graduum ordinem, ſeu prælationem ſubuertat, rei iudicatæ exceptione minimè obſtante?

SVMMARIVM.

Sententia graduationis in rem iudicatam tranſlata non obſtante, an aliquid nouum per debitorẽ, aut creditorem deductum admittatur, quod vel ius creditorum infringat, prælationem ſubuertat. num. 1.

Ius denuò deductum, de quo inter eaſdem perſonas in priori graduationis iudicio fuit cognitum, rei iudicatæ exceptio obſtabit. n. 2

De identitatibus rei iudicatæ exceptionem producentibus agitur. n. 3. remiſſiuè.

Ius non deductum, nec cognitum in priori graduationis iudicio, ſi de nouo proponatur, non obſtat rei iudicata exceptio, ſiuè tunc adeſſet, ſiue nouiter ſit quæſitum. n. 4.

Si inter creditores tantum de credito & an aliquis creditor ſit, vel non fuit actum exhibitis tamen totius iuris instrumentis, & vt creditor graduetur, an ei nouiter de iure prælationis agenti, rei iudicata exceptio obſtet num. 5. & 12.

Affirmatiua ſententia proponitur. n. 6. Contraria verior. n. 14.

Expenditur text. in l. duobus 19. ff. de except. rei iud. num. 7.

Expenditur Accurſ. num. 8. & 9.

Ius, quod poteſt deduci per modum agendi, & excipiendi, ſi deducto per modum excipiendi reus ſuccumbat, non poteſt iterum per modum agendi deducere, ſi tendat ad eundem finem cum exceptione n. 10.

Text. in l. penult. §. Latinus Largus ff. de except. rei iud. adducitur. num. 11.

Ex noua cauſa noue in iudicio deducta, de qua in priori iudicio non fuit actum, poteſt nouiter agi. n. 12. & 13.

Concurſus iudicium ad diſcutiendum iura & prælationes creditorum tam cum debitore, quam ipſis creditoribus ordinatur numero 14. & 15.

Creditor in principio concurſus verum eſſe creditorem, & potiorem aliis, deducit. n. 16.

Creditor de ſuo priuilegio, aut prælatione inſtrumentis, aut probationibus docet. n. 17.

Repræſentans inſtrumentum, continens exceptionem,

INDEX COPIOSISSIMVS RERVM ET VERBORVM

quæ in hoc Labyrintho Creditorum concurrentium, &c. continentur.

P. paginam denotat. n. numerum marginalem.

A

Abbas, Abbatiſſa.

Vide *Monachus.*

ABBAS quamvis non poſſit alienare abſque interuentu Conuentus: poteſt tamen ipſe ſolus abſq; eo hæreditatem, legatum, & ius delatum repudiare, pag. 494. & 507. n. 101. 36. & 37

Abbatiſſæ ſolus conſenſus in renunciatione monialis ſufficit ad præiudicium monaſterij. ibid. n. 162

Abſens, Abſentia.

Vide *Contumax.*

Abſentis bona de cuius vita dubitatur, adiudicantur proximiori in cuſtodiam & adminiſtrationem, ſub fidejuſſione de reſtituendo cum fructibus domino venienti, vel alteri, qui ad ea ius habeat, p. 65. n. 49

Abſentis bonis iudex adminiſtratorem dare debet, ne diſſipentur. p. 107. n. 2

Abſentis bonis & hæreditati iacenti, iudex ex officio adminiſtratorem dare debet. ibid. n. 3

Abſenti per literam non quæritur actio. p. 595. n. 10

Abſenti quæritur actio & obligatio in omnibus contractibus irreuocabiliter ante acceptationem de iure regio præter donationem. p. 599. & 600. ex n. 101. & ex n. 80. cum ſeqq.

Acceptatio.

Acceptans creditor decretum iudicis conditionale, & eius virtute exigens non plus prætendere poteſt quam à ſuo titulo originatur, p. 407. n. 15

Acceptans, actum, & diſpoſitionem, eam cenſetur acceptare cum omnibus ſuis qualitatibus, & conditionibus inhærentibus, ibid. n. 16. & 18

Acceptans de facto, & ſimpliciter decretum viſus eſt conſentire omnibus in eo contentis, ibid. n. 17

Decretum ſcindere pro parte acceptare, & pro parte repudiare nõ eſt in facultate acceptantis. ib. n. 20

Acceptationem iuris delati præſentis ſupponit ipſius iuris renunciatio facta in fauorem tertij p. 490. n. 30. 31. & ſeqq.

Acceptationem, abſentis, an requirat, pag. 596. 597. n. 41. cum ſeqq.

Acceptationem non requirit lucrum à legali, im delatum, quia ſtatim acquiritur. p. 599. n. 43

Vt in lucro & aquæſtu adiudicatio Coniugi. p. 590. num. 44

Acceptationem, an hodie requirat donatio facta abſenti ſtante d. lege 2. p. 597. n. 48. cum multis ſeq.

Secus in aliis, omnibus obligationibus abſenti factis. p. 598. ex n. 66. cum ſeqq. vſque ad n. 73. & ex n. 78. cum multis ſeqq.

Acceptationem requirit pactum de non meliorando ad ſui irreuocabilitatem, quia donatio eſt. p. 599. ex n. 94. cum ſeqq.

Acceptare quis videtur decretum iudicis cum omnibus ſuis conditionibus qui eo viſus fuit, p. 664. n. 72. cum ſeqq.

Acceptatio donationis inducitur ex præſentia donatarij cum taciturnitate. p. 665. n. 75. 76. 77. & 78

Acceptatio & ratihabitio non ſolùm fit expreſsè, ſed etiam tacitè. ibid. n. 69

Acceptationis & approbationis tacitæ plures referuntur modi. ibid. remiſſiuè.

Acceptatio exactis externis inducitur ac ſi verbis expreſſis fieret. ibid. n. 80

Acceptatio non ſolùm verbis expreſſis probatur, ſed etiam factis & coniecturis. ibid. n. 82. & 83

Acceptans actũ abſq; proteſtatione, videtur acceptare cũ ſuis conditionibus, & qualitatibus. ibid. n. 84

Acceptans diſpoſitionem in tantum eius grauaminibus conſentire videtur, vt non valeat proteſtatio contraria. ibid. n. 95

Acceptans ſimpliciter adiudicationem ſui crediti, eam approbare videtur, cum omnibus ſuis qualitatibus, ibid. n. 86

Acceptatio donationis præſumitur quando donatarius reperitur in poſſeſſione rei donatæ. p. 666. n. 88. 89. & 90

Actio.

Actione reali, & hypothecaria creditores auocant rẽ debitoris à tertio poſſeſſam. p. 89. n. 29. & ſeqq.

S. ROTÆ ROM.

DECISIONVM CENTVRIÆ DVÆ,

QVARVM PRIOR IAMPRIDEM EDITA EST;

POSTERIOR

Ex Recentiſſimis ſelecta nunc primùm prodit.

VTRAQVE

Materiam Labyrinthi Creditorum illuſtrat.

LVGDVNI,

Sumptibus LAVRENTII ANISSON.

M. DC. LXV.

SERIES HVIVS CENTVRIÆ Deciſionum, earúmque Argumenta.

DECIS. I. BONONIEN. Pecuniaria. *Adminiſtratio bonorum ex quibus probetur: Statutum Bononiæ de probatum. non comprehendit rationem adminiſtrationis.* Otthobono. pag. 5.

II. Auenionen. pecuniaria. *Danda eſt remiſſoria in prophanis, data aliquali articulorum releuantia. Vnus articulus continens materiam obiectionem, non valet impedire remiſſoriam quoad alios.* Royas. 5

III. Romana dotis. *Confeſſio dotis de recepto, à viro poſt decoctionem emiſſa, ubi clara eſt obligatio de reſtituendo, probat quoque ad præiudiciũ tertij, concurrentibus coniecturis, & quæ coniecturæ ſuffragentur: remiſſio hypothecæ non inducitur per actum factum ab eo, qui duplicem repræſentat perſonam, quando poteſt aliàs ex vno capite abſque ea poſſideri.* Bichio. ibid.

IV. Romana pecuniaria. *Cambia debentur vti damna & intereſſe, ex capite non adimplementi, ab eo qui mandatum ad cambiandũ ſuſcepit, quando non docuit ſe feciſſe debitas diligentias, & rationem Nundinarum currentium de eo tempore, quo peti poſſunt; de quibus ſtatur atteſtationi mercatorum. Quomodo probetur dominium: Et quando mutetur cauſa poſſeſſionis.* Meltio. 9

V. Romana Pecuniaria. *Mandata de conſignando quando ſit locus. Quomodo ex partita pecuniarum deſcripta in libro per Bancherium, transferatur dominium. Solutio in quam cauſam cedat. Et quando in Apocha habeat locum præſumptio* leg. Scripturæ, Cod. qui potior in pign. Dunozet Decano. 11

VI. Bononien. pecuniaria, ſeu dotis. *Fructus debentur à die motæ litis: & illorum perceptio, ac liquidatio, ex quibus deducatur.* Dunozet Decano. 13

VII. Romana pecuniaria. *Cambia iniuſtè percepta, excedentia ſortem, debentur ab eo, per quem ſtetit non cambiari, quando ſuſcepit mandatum ad cambiandum, loco damnorum, & intereſſe, & ad quam rationem debeantur. Facultas in obligatione ad commodum creditoris, non poteſt conditionem in ipſa obligatione admittere, & ſuffragatur creditori, licèt non declarauerit ſe vti velle.* Dunozet Decano. 14

VIII. Romana pecuniaria. *Apocha mutui ſimulata, nullam meretur executionem, licèt ſit obligatione Camerarij munita. Ad conuincendam ſimulationem ſufficit cauſa ſimulandi, & concurſus ſaltem duarum coniecturarum. Quid accipiatur pro tali cauſa. Et quæ habeantur tales coniecturæ. Simulatio eſt licita de perſona ad perſonam, vel de contractu ad contractum, data validitate primi contractus.* Otthobono. 16

IX. Romana pecuniaria. *Fideiuſſor Adminiſtratoris, pro reliquatu fideiuſſiſſe cenſetur, & maximè vbi verba continent expreſſam obligationem reddendi rationem.* Otthobono. 17

X. Romana pecuniaria. *Cambia quæ non debentur vti cambia, quando de eorum realitate non conſtat ex literis expeditionis. Et redituu nundinarum iuxta ſtylum Mercatorum; debentur ſaltem vti damna & intereſſe, quando illi, qui mandatum ad cambiandum ſuſceperat non docuit ſe feciſſe debitas diligentias de inueniendo perſonas, quæ ad cambium pecunias acciperent. Et quomodo ſit facienda talis liquidatio.* Meltio. 18

XI. Brundiſina Bonorum. *Poſſeſſio probatur tum ex ceſſione qualificata partis, tum ex præcepto de exhibendo & dimittendo. Et plura de poſſeſſione, & ſequeſtro.* Meltio. 20

XII. Romana de Luraghis. *Aſſignatio, & receptio in ſolutum pro credito impoſitorum declarando, nullum habet reſpectum ad hoc, vel illud creditum.* Cerro. 22

XIII. Bononien. literarum Cambij. *Breui numeratione recenſentur requiſita habilia ad ceſſionem crediti, vt ſolutionem in emptione imperet.* Verospio. 24

XIV. Romana lucri dotis. *Quartum dotale, iuxta ſtatuta detrahendum, quando detrahi debeat; & an detrahi poſſit, præmortua inſtè, nondum ſoluta dote.* Terracinen. 24

XV. Romana affictus Ferretiæ. *Retentio rei locatæ ex parte conductoris, & exactio penſionum ex parte locatoris, important tacitum vtriuſque partis conſenſum ad continuandam, ſeu renouandam locationem, & alia circa materiam tacitæ continuationis, ſeu renouationis locationis, præcipuè ad retinendum partium conſenſum: & maximè in pupillo, & hæreditate iacente, vbi etiam agitur de importantia ſolemnitatum.* Meltio. 27

XVI. Romana Cenſus. *Alienatio, ſeu diſtractio bonorum fideicommiſſo ſubiectorum, quando ſit facienda in defectum librorum ad dotandam mulierẽ ſubſidiariè, vigore* Authent. Res quæ. C. communia de legatis. *Agitur de vigore clauſulæ conſtituti, & de aliis contractibus apponi ſolitis.* Bichio. 29